

6. Hryhorkiv, V. S. (2009). *Modeliuvannia ekonomiky* [Economic modelling]. Chernivtsi, 320 p. (in Ukr.).
7. Hryhorkiv, V.S., Hryhorkiv, M.V. (2015). Modeling the dynamics of eco-economic systems, taking into account the economic structuring of a society. *Problemy upravlenija i informatiki* [Problems of Management and Informatics], Part I, vol. 2, pp. 128-137 (in Russ.).
8. Hryhorkiv, V.S., Hryhorkiv, M.V. (2015). Modeling the dynamics of eco-economic systems, taking into account the economic structuring of a society. *Problemy upravlenija i informatiki* [Problems of Management and Informatics], Part II, vol. 3, pp. 127-134 (in Russ.).
9. Onyschenko, A.M. (2011). *Modeliuvannia ekoloHo-ekonomichnoi vzaiemodii v protsesi vykonannia rishen' Kiots'koho protokolu* [Modelling of ecologic-economic interaction in the process of implementation decisions of Kiotskogo protocol]. Poltava, 398 p. (in Ukr.).
10. Tadeiev, Yu.P. (2010). Mathematical modeling in economics and sustainable development *Problemy systemnoho pidkhodu v ekonomitsi* [Problems of system approach in economy], vol. 33, pp. 69-73 (in Ukr.).

УДК 330.144.2

І. П. Кравчук,

Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича,
м. Чернівці

АНАЛІЗ ОСНОВНИХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ ЗАСАД ПОБУДОВИ МЕРЕЖЕВОЇ ЕКОНОМІКИ

Анотація

У статті розглянуто основні нормативно-правові засади розвитку мережевої економіки, що регулюють відносини в процесі формування інформаційно-комунікаційної інфраструктури України. Акцентується увага на невирішених питаннях щодо нормативно-правового забезпечення розвитку мережевої економіки, а саме: невідповідність європейським правовим нормам та інформаційним стандартам; недосконалість інституційного механізму формування, координації та контролю за виконанням завдань розбудови мережевої економіки; невизначеність в питаннях відповідальності за формування та реалізацію державної політики щодо розвитку інформаційного суспільства; нерегульованість проблем забезпечення інформаційної безпеки, протидії правопорушенням та юридичної відповідальності в інформаційній сфері. Вирішення даних питань сприятиме розвитку громадянського суспільства, створенню та використанню інформаційних електронних ресурсів, захисту прав інтелектуальної власності на такі ресурси, розвитку електронного документообігу.

Ключові слова: мережева економіка, інформаційно-комунікаційні технології, інформатизація, нормативно-правові акти, інформаційна безпека, національна стратегія.

АНАЛИЗ НОРМАТИВНО-ПРАВОВЫХ ОСНОВ ПОСТРОЕНИЯ СЕТЕВОЙ ЭКОНОМИКИ

Аннотация

В статье рассмотрены основные нормативно-правовые основы развития сетевой экономики, регулирующие отношения в процессе формирования информационно-коммуникационной инфраструктуры Украины. Акцентируется внимание на ряде нерешенных вопросов нормативно-правового обеспечения развития сетевой экономики, а именно: несоответствие европейским правовым нормам и информационным стандартам; несовершенство институционального механизма формирования, координации и контроля за выполнением задач развития сетевой экономики; неопределенность в вопросах ответственности за формирование и реализацию государственной политики по развитию информационного общества; неурегулированность проблем обеспечения информационной безопасности, противодействие правонарушениям и юридической ответственности в информационной сфере. Решение данных вопросов будет способствовать развитию гражданского общества, созданию и использованию информационных электронных ресурсов, защите прав интеллектуальной собственности на такие ресурсы, развития электронного документооборота.

Ключевые слова: сетевая экономика, информационно-коммуникационные технологии, информатизация, нормативно-правовые акты, информационная безопасность, национальная стратегия.

Постановка проблеми. У сфері соціально-економічного розвитку регіонів України виникають і стають все більш актуальними проблеми формування інформаційно-комунікаційного середовища, заснованого на використанні нових технологій та взаємопроникненню їх у всі сфери життя сучасного суспільства. ІКТ допомагають поширенню ідей, руху грошей, товарів у регіонах країни та в цілому світі. Але для того, щоб з'ясувати ступінь впливу інформатизації на економічний розвиток регіону, необхідно визначити основні нормативно-правові документи, що регулюють дану сферу. Огляд літературних джерел дозволяє стверджувати, що початок нового тисячоліття можна охарактеризувати розповсюдженням нової форми економічних відносин – «мережевої економіки», в основі якої лежать масштабні зміни в економічних процесах, які викликані повсюдним застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій, можливостями передавати величезні обсяги інформації.

Для більшості країн розвиток інформатизації, інформаційного суспільства та мережевої економіки є одним з національних пріоритетів і завдань. Використання інформаційно-комунікаційних технологій

визначають як основу для соціально-економічного прогресу та одним з ключових чинників інноваційного розвитку економіки. Україна не стоїть осторонь даного процесу, оскільки за роки незалежності практично сформовано законодавство у сфері інформації та інформатизації, яке базується на принципах демократії та відкритості інформації, прийняті важливі системоутворюючі нормативно-правові акти у цій сфері.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні і практичні положення з проблем розвитку мережевої економіки, впливу інформаційної складової на розвиток країни відображені в роботах зарубіжних вчених: Д. Белла, П. Дракера, В. Іноземцева, М. Кастельса, Е. Тофлера, А. Гранберга, О. Романової, В. Прудського, С. Парінова. Серед вітчизняних вчених можна виділити праці Ю. Бажала, І. Беседіна, Г. Задорожньої, І. Козака, С. Соколенка, В. Осецького та інших.

Недостатній ступінь вивчення проблем встановлення та розвитку мережевої економіки, особливостей нормативно-правового регулювання цих процесів в умовах сучасних структурних трансформацій свідчить про об'єктивну необхідність дослідження даної проблеми.

Метою даної роботи є аналіз основних нормативно-правових засад розвитку мережевої економіки, що регулюють відносини в процесі формування інформаційно-комунікаційної інфраструктури України. Законодавчі норми у сфері правового регулювання суспільних інформаційних відносин найбільш суттєво впливають на врегулювання відносин між громадянами і державою, між громадянами і комерційними структурами тощо, тобто інформаційні відносини є, з одного боку, зовнішнім проявом будь-яких відносин у житті країни та її громадян, з іншого – основою, на якій вибудовується законодавство в інших сферах.

Виклад основного матеріалу. Одним з суттєвих та стратегічних документів, де проаналізовано основні завдання, цілі та напрями розвитку інформаційного суспільства в Україні, є Закон України N537-V «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» [1].

За цим законом, одним з головних пріоритетів України визначено прагнення побудувати орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на розвиток інформаційне суспільство, в якому кожен міг би створювати і накопичувати інформацію та знання, мати до них вільний доступ, користуватися і обмінюватися ними, щоб надати можливість кожній людині повною мірою реалізувати свій потенціал, сприяючи суспільному й особистому розвитку та підвищуючи якість життя.

**ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ
ТА МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ**

Основні міжнародні документи у сфері інформаційного суспільства визначаються рішеннями Окінавської хартії глобального інформаційного суспільства (2000 р.), Женевського (2003 р.) та Туніського (2005 р.) всесвітніх самітів з питань інформаційного суспільства (наведені в табл. 1). Одна з головних цілей самітів – подолання глобальної цифрової нерівності шляхом поширення доступу до Інтернету в країнах.

Таблиця 1

Міжнародні документи у сфері інформаційного суспільства*

Документи	Головне завдання	Короткий опис
Окінавська хартія глобального інформаційного суспільства від 22.07.2000.	Лідерами «великої вісімки» визначено, що за допомогою ІКТ можна досягти взаємодоповнюючих цілей забезпечення стійкого економічного зростання, підвищення суспільного добробуту, стимулювання соціальної згоди і повної реалізації їх потенціалу шляхом зміцнення демократії, транспарентного і відповідального управління, міжнародного миру і стабільності. Досягнення цих цілей і рішення проблем, які виникають, потребує розробки ефективних національних і міжнародних стратегій.	Інформаційно-комунікаційні технології (ІТ) є одним з найбільш важливих факторів, що впливають на формування суспільства ХХІ століття. Їх революційний вплив стосується способу життя людей, їх освіти й роботи, а також взаємодії уряду і цивільного суспільства. ІТ швидко стають життєво важливим стимулом розвитку світової економіки.
Женевська декларація ООН принципів «Побудова інформаційного суспільства – глобальне завдання у новому тисячолітті» та Женевський План дій від 12.12.2003.	Всесвітній саміт з питань інформаційного суспільства (<i>B SIC, WSIS</i>) — дві спонсоровані ООН конференції з питань інформації, комунікацій та інформаційного суспільства. Одна з головних цілей саміту — подолання, поширюючи доступ до Інтернету в країнах, що розвиваються, так званої глобальної цифрової нерівності, яка існує між багатими і бідними країнами.	ІКТ слід розглядати як інструмент, а не як самоціль. При сприятливих умовах ці технології можуть стати могутнім інструментом, підвищуючи продуктивність, генеруючи економічний ріст, створення робочих місць і розширення можливостей працевлаштування, а також підвищення якості життя для всіх. Вони також можуть сприяти діалогу між людьми, націями і цивілізаціями.
Туніське зобов'язання, Туніська програма для інформаційного суспільства від 16.11.2005.		Саміт представляє унікальну можливість для підвищення рівня інформованості про блага, які інформаційні і комунікаційні технології можуть дати людству, і про спосіб, яким вони можуть змінити діяльність, взаємини і життя людей і, таким чином, зміцнити впевненість у майбутньому.

*Джерело: побудовано автором за даними [2; 3; 4].

Після підписання даних документів було визначено, що основною метою є забезпечення доступом до Інтернету всього світу, а Інтернет став усвідомлюватись як технологія загального призначення за аналогією з електрикою. Задекларованими на всесвітніх зустрічах і форумах цілями для побудови всесвітнього інформаційного суспільства було визначено:

- забезпечення підключення до Інтернету навчальних закладів, науково-дослідницьких центрів, лікувально-оздоровчих закладів, бібліотек, культурних центрів, музеїв, поштових відділень, архівів, місцевих та державних установ, малих населених пунктів та створення у них колективних пунктів доступу;
- внесення змін до програм навчальних закладів з урахуванням вимог, що ставляться інформаційним суспільством;
- забезпечення належних технічних умов та розвитку контенту для представлення та використання ресурсів Інтернету всіма мовами світу;
- забезпечення доступу до інформаційно-комунікаційних технологій більш ніж половині населення світу.

У відповідь на «Окінавську хартію» 31 липня 2000 року президент України Леонід Кучма підписав Указ «Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет і забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні» [5, с. 11]. Указ визначає основні цілі і завдання в розвитку українського сегменту Інтернет. Згідно з документом, основними завданнями щодо розвитку національної складової мережі Інтернет та забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні визначено створення у найкоротші строки належних економічних, правових, технічних та інших умов для забезпечення широкого доступу громадян, установ і організацій до мережі Інтернет; забезпечення державної підтримки розвитку інфраструктури надання інформаційних послуг через мережу Інтернет; розвиток та впровадження сучасних комп'ютерних інформаційних технологій у системі державного управління, фінансовій сфері, підприємницькій діяльності, освіті, наданні медичної та правової допомоги та інших сферах.

Таким чином насамперед декларується необхідність проникнення Інтернету в усі сфери суспільного життя. Хоча за кількістю інтернет-користувачів Україна займає достойне місце серед європейських країн (завдяки кількості населення), за показниками проникнення відстає: середньосвітовий рівень проникнення в 2015 році склав 46,4%, середньоєвропейський – 73,5%, а в Україні – 43,4% (за даними відомої міжнародної дослідницької компанії Miniwatts Marketing Group і результатами досліджень Internet World Stats) [6] або 62% (Київський

**ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ
ТА МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ**

міжнародний інститут соціології (КМІС)). Частка користувачів серед людей 18-39 років в Україні сягнула 91%, як свідчать дані опитування КМІС [7].

Якщо розглядати нормативно-правову базу України, яка формує та удосконалює регуляторну систему, то нормативно-правові документи стосовно розвитку мережевої економіки можна згрупувати за такими складовими:

- нормативно-правові акти, що закладають правові основи розвитку мережевої економіки;
- закони, що забезпечують захист і безпеку даних;
- документи, що визначають основні стратегічні цілі на напрямки розвитку мережевої економіки.

Одним з головних стратегічних документів, поданих в таблиці 2, є Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні до 2020 року, розробка якого здійснювалась відповідно до міжнародних зобов'язань України, підтверджених нею на двох самітах з питань розвитку інформаційного суспільства. Стратегія ставить за мету перехід до нового етапу розвитку – інформаційного суспільства, що дасть змогу забезпечити рівень суспільного добробуту, здійснити перехід від економіки з паливно-сировинною спрямованістю до мережевої економіки, заснованої на нових ІКТ та знаннях.

Таблиця 2

Нормативно-правові акти України, що регулюють відносини в сфері мережевої економіки*

Назва документа	Дата набрання чинності	Назва	Основний зміст
1	2	3	4
Закладають правові основи розвитку мережевої економіки			
Закон України	від 02.10.1992 №2657-XII	«Про інформацію»	Закріплює право громадян України на інформацію, закладає правові основи інформаційної діяльності, стверджує інформаційний суверенітет України і визначає правові форми міжнародного співробітництва в галузі інформації.
Закон України	від 04.07.2002 №40-IV	«Про інноваційну діяльність»	Визначає правові, економічні та організаційні засади державного регулювання інноваційної діяльності в Україні, встановлює форми стимулювання державою інноваційних процесів і спрямований на підтримку розвитку економіки України інноваційним шляхом.

Продовження табл. 2

1	2	3	4
Закон України	від 22.05.2003 (набрав чинності 01.01.2004)	«Про електронні документи і електронний документообіг»	Встановлює основні організаційно-правові засади електронного документообігу та використання електронних документів.
Закон України	від 18.11.2003 N1280-IV	«Про телекомунікації»	Встановлює правову основу діяльності у сфері телекомунікацій. Визначає повноваження держави щодо управління та регулювання зазначеної діяльності, а також права, обов'язки та засади відповідальності фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у даній діяльності або користуються телекомунікаційними послугами.
Закон України	від 13.01.2011 №2939-VI	«Про доступ до публічної інформації»	Забезпечення прозорості та відкритості суб'єктів владних повноважень і створення механізмів реалізації права кожного на доступ до публічної інформації. Відповідно до статті 10 даного закону, публічна інформація у формі відкритих даних – це публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання.
Указ Президента України	від 20.10.2005 №1497/2005	«Про підготовку пропозицій щодо забезпечення гласності та відкритості діяльності органів державної влади»	Спрямований на поліпшення умов для розвитку демократії, реалізації громадянами конституційних прав на участь в управлінні державними справами та на вільний доступ до інформації про діяльність органів державної влади, а також забезпечення гласності та відкритості діяльності цих органів
Забезпечують захист і безпеку даних			
Закон України	від 05.07.1994 №80/94-ВР	«Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах»	Регулює відносини у сфері захисту інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах.

1	2	3	4
Закон України	від 22.05.2003	«Про електронний цифровий підпис»	Визначає правовий статус електронного цифрового підпису та регулює відносини, що виникають при використанні електронного цифрового підпису.
Закон України	від 01.06.2010 №2297-VI	«Про захист персональних даних»	Регулює правові відносини, пов'язані із захистом і обробкою персональних даних, і спрямований на захист основоположних прав і свобод людини і громадянина, зокрема права на невтручання в особисте життя, у зв'язку з обробкою персональних даних.
Визначають основні стратегічні цілі та напрямки розвитку			
Закон України	від 04.02.1998 №74/98-ВР	«Про Національну програму інформатизації»	Визначає стратегію розв'язання проблеми забезпечення інформаційних потреб та інформаційної підтримки соціально-економічної, екологічної, науково-технічної, оборонної, національно-культурної та іншої діяльності у сферах загальнодержавного значення.
Закон України	від 09.01.2007 №537-V	«Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки»	Визначає основні завдання, стратегічні цілі, напрями та пріоритети розвитку інформаційного суспільства в Україні
Постанова Кабінету Міністрів України	від 28.11.2012 №1134	«Про запровадження Національної системи індикаторів розвитку інформаційного суспільства»	Запровадження Національної системи індикаторів розвитку інформаційного суспільства.
Наказ Міністерства освіти і науки України	від 06.09.2013 №1271	«Про затвердження методики формування індикаторів розвитку інформаційного суспільства»	Методика визначає механізм розрахунку індикаторів розвитку інформаційного суспільства та необхідні для розрахунку дані та алгоритми.

Продовження табл. 2

1	2	3	4
Розпорядження КМУ	від 15.05.2013 №386-р	«Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні»	Визначає мету, базові принципи, стратегічні цілі розвитку інформаційного суспільства в Україні, завдання, спрямовані на їх досягнення, а також основні напрями, етапи і механізм реалізації цієї Стратегії з урахуванням сучасних тенденцій та особливостей розвитку України в перспективі до 2020 року.
Указ Президента України	від 20.10.2005 №1497/2005	«Про першочергові завдання щодо впровадження новітніх інформаційних технологій»	Спрямований на створення належних умов для прискорення економічного та соціального розвитку України, суттєвого поліпшення умов життя людей, забезпечення відкритості і прозорості функціонування органів державної влади та органів місцевого самоврядування, реалізації конституційних прав громадян в інформаційній сфері

*Джерело: побудовано автором за даними [1; 8-11].

Таким чином, на даний час сформовано основні правові засади побудови мережевої економіки шляхом прийняття низки нормативно-правових актів, які, зокрема, регулюють суспільні відносини у сфері сприяння розвитку громадянського суспільства, створення інформаційних електронних ресурсів, захисту прав інтелектуальної власності на такі ресурси, гарантій та механізму доступу до публічної інформації, розвитку електронного документообігу, інформаційної безпеки тощо.

Позитивними змінами є також прийняття низки важливих системних документів, які регламентують процеси моніторингу та оцінювання розвитку інформаційного суспільства в Україні, насамперед це такі, як: постанова Кабінету Міністрів України від 28.11.2012 №1134 «Про запровадження Національної системи індикаторів розвитку інформаційного суспільства», наказ Міністерства освіти і науки України від 06.09.2013 №1271 «Про затвердження методики формування індикаторів розвитку інформаційного суспільства».

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. В той же час залишаються невирішеними деякі питання щодо нормативно-правового забезпечення розвитку мережевої економіки та інформаційного суспільства:

1. Нормативно-правова база інформаційної сфери не в повному обсязі забезпечує її розвиток, уповільнено впроваджуються відповідні європейські правові норми та інформаційні стандарти. За останні роки в

Україні було прийнято низку важливих системних документів, зокрема Постановою Кабінету Міністрів України від 28.11.2012 №1134 «Про запровадження Національної системи індикаторів розвитку інформаційного суспільства», Наказ Міністерства освіти і науки України від 06.09.2013№ 1271 «Про затвердження методики формування індикаторів розвитку інформаційного суспільства». Фактично здійснено аналіз готовності України до електронного урядування у 2002 та 2013 роках, тобто за 13 років всього двічі. Її результати мали стати основою інформаційно-аналітичної складової Загальнодержавної програми «Електронна Україна». Через об'єктивні та суб'єктивні причини реалізація зазначеної програми не відбулася. У той же час зазначені нормативно-правові акти потребують гармонізації та приведення їх у відповідність згідно з стандартами Європейського Союзу, а також із показниками (індикаторами), які ввійшли до складу Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні.

2. Недосконалий інституціональний механізм формування, координації та контролю за виконанням завдань розбудови мережевої економіки; невизначеність в питаннях відповідальності за формування та реалізацію державної політики щодо розвитку інформаційного суспільства.

На даний час встановлено декілька центральних органів виконавчої влади, які повинні виконувати наступні завдання в інформаційній сфері:

- Міністерство економічного розвитку і торгівлі України бере участь у формуванні та реалізації державної політики побудови сучасного інформаційного суспільства в державі;

- Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації України забезпечує реалізацію державної політики зі створення умов для розвитку інформаційного суспільства та здійснює організацію прогностико-аналітичних досліджень тенденцій розвитку інформаційного суспільства;

- Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, забезпечує проведення єдиної державної політики з питань державного регулювання у сфері телекомунікацій, інформатизації та розвитку інформаційного суспільства;

- Міністерство закордонних справ України виконує завдання щодо сприяння входженню України до світового інформаційного простору, піднесенню її міжнародного авторитету, формуванню позитивного іміджу держави як надійного і передбачуваного партнера.

Таким чином, залишається невизначеним питання, який центральний орган виконавчої влади відповідає за формування та реалізацію загальнодержавної політики щодо розвитку інформаційного суспільства.

3. Відсутність єдиної загальнодержавної політики, в якій представлено цілі, завдання та програми розвитку мережевої економіки й розбудови інформаційного суспільства. Розподілення на загальну та «інформаційну» частини суперечить міжнародному досвіду та системному розв'язанню проблеми розбудови мережевої економіки.

4. Розпорошеність конкретних завдань щодо розвитку інформаційного суспільства та їх дублювання призводить до затягування часу на їх виконання.

5. Відсутність загальнодержавної політики розвитку мережевої економіки та відповідної стратегії. Низький рівень здійснення державно-приватного партнерства, інтегрованого залучення вітчизняних, іноземних та міжнародних інституцій громадянського суспільства до завдань забезпечення розвитку мережевої економіки в умовах інформаційного суспільства.

6. Правове забезпечення впровадження концепції «великих даних» в енергозбереженні, наприклад за допомогою одного з нововведень – так званого інтелектуального лічильника [12].

7. Нормативно-правові акти потребують гармонізації та приведення їх у відповідність згідно з стандартами Європейського Союзу, а також із показниками (індикаторами), які ввійшли до складу Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні.

8. Залишаються невирішеними питання щодо впровадження інформаційних та інформаційно-аналітичних технологій, активізація впровадження систем електронних розрахунків за товари та послуги [13, с. 39].

9. Норми законодавства щодо захисту персональних даних потребують гармонізації з положеннями відповідних стандартів країн ЄС, розробки і введення правових механізмів реалізації людиною права власності на її персональні дані.

10. Недостатньо врегульованими є проблеми забезпечення інформаційної безпеки, протидії правопорушенням та юридичної відповідальності в інформаційній сфері.

11. Створення національної нормативно-правової бази у сфері е-комерції, е-демократії гармонізованої з міжнародними нормативно-правовими актами.

Розгляд основних правових засад побудови мережевої економіки, що регулюють суспільні відносини у сфері сприяння розвитку інформаційного суспільства, створення інформаційних електронних ресурсів, оцінки доступу до інформації, нові сучасні інформаційно-комунікаційні технології та рішення щодо створення інформаційних ресурсів і запровадження електронних технологій для підвищення

конкурентоспроможності регіону, є першочерговими завданнями при визначенні перспектив розвитку мережевої економіки.

Список використаних джерел:

1. Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки: Закон України від 9 січн. 2007 р. № 537-V // Відомості Верховної Ради України. – 2007. – № 12. – С. 102.
2. Окинавская хартия глобального информационного общества [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/998_163.
3. Декларация принципов построение информационного общества – глобальная задача в новом тысячелетии [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_c57.
4. Підсумкові документи Всесвітнього саміту з питань інформаційного суспільства / Переклад Ю. Пероганича [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://comin.kmu.gov.ua/control/uk/publish/printable_article?art_id=61592.
5. Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет і забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні: Указ Президента України від 31.07.2000 р. № 928/2000 // Офіційний вісник України. – 2000. – №31. – С. 11.
6. Internet User Statistics 2015. European countries and regions [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.internetworldstats.com/stats4.htm>
7. Динаміка використання Інтернет в Україні: лютий–березень 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dt.ua/TECHNOLOGIES /kilkist-internet-koristuvachiv-v-ukrayini-perevischila-60-207572_.html
8. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 04.02.1998 №74/98-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – №27–28. – С.181.
9. Про інноваційну діяльність: Закон України від 4 липня 2002 р. №40-IV // Відомості Верховної Ради України: Офіційний вісник України. – 2002. – №31. – С. 145.
10. Про захист персональних даних: Закон України від від 01.06.2010 № 2297-VI // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2010. – №34.– С. 481.
11. Про доступ до публічної інформації: Закон України від від 13.01.2011 №2939-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – №32. – С. 314.
12. Кравчук І. П. Перспективи використання цифрових технологій на підприємствах / І. П. Кравчук, О. В. Зибарева // Розвиток ефективних механізмів господарювання та управління в контексті сучасної економічної теорії: матеріали міжнародної науково-практичної конф., 10–11 лютого 2017 р., КЕНЦ. – Київ, 2017. – С. 36–40.
13. Кравчук І. П. Актуалізація концепції «великі дані» (англ. «Big Data») в умовах поширення інформаційного суспільства / І. П. Кравчук, О. В. Зибарева // Економіка. Управління. Інновації: електрон. наук. фах. вид. – Житомир. – 2015. – № 1. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/eui_2015_1_15.pdf.

Iryna Kravchuk, Assistant Professor,
Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University,
Chernivtsi

**ANALYSIS OF KEY REGULATORY AND LEGAL FRAMEWORK OF NETWORK
ECONOMY**

Summary

The article considers the main regulatory and legal bases for the development of the network economy that regulate relations in the process of forming the information and communication infrastructure of Ukraine. Attention is focused on a number of unresolved issues of regulatory and

legal support for the development of the network economy, namely: inconsistency with European legal norms and information standards; imperfection of the institutional mechanism of formation, coordination and control over the fulfillment of the tasks of the development of the network economy; uncertainty in matters of responsibility for the formation and implementation of state policy on the development of the information society; unsettled problems of ensuring information security, countering violations of law and legal responsibility in the information sphere. The solution of these issues will contribute to the development of civil society, the creation and use of information electronic resources, the protection of intellectual property rights to such resources, the development of electronic document management.

Keywords: network economy, information and communication technologies, informatization, normative-legal acts, information security, national strategy.

References:

1. *On the Fundamentals of Information Society Development in Ukraine for 2007–2015*, Law of Ukraine on January 9 2007, № 537–V. Official Bulletin of Ukraine, no.12, pp. 102 (in Ukr.).
2. *Okinawa Charter of the Global Information Society*. Available at: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/998_163. (Accessed 30 March 2017) (in Russ.).
3. *Declaration of the principles of building a society is information – a global challenge in the new millennium*. Available at: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_c57 (Accessed 30 March 2017) (in Russ.).
4. *Outcome of the World Summit on the Information Society*. Available at: http://comin.kmu.gov.ua/control/uk/publish/printable_article?art_id=61592 (Accessed 30 March 2017) (in Ukr.).
5. *About measures on development the national component of the global information network and the Internet to provide wide access to the network in Ukraine*, Ukraine Presidential Decree №928/2000 of 31.07.2000. Official Bulletin of Ukraine, no. 31, pp.11 (in Ukr.).
6. *Internet User Statistics 2015. European countries and regions*. Available at: <http://www.internetworldstats.com/stats4.htm> (Accessed 30 March 2017).
7. *Dynamics of using the Internet in Ukraine in February–March 2016*. Available at: http://dt.ua/TECHNOLOGIES/kilkist-internet-koristuvachiv-v-ukrayini-perevischila-60-207572_.html (Accessed 30 March 2017) (in Ukr.).
8. *National Informatization Program*, Law of Ukraine of 04.02.1998, №74/98–VR. Official Bulletin of Ukraine, no. 27–28, pp. 181 (Accessed 30 March 2017) (in Ukr.).
9. *On the innovation activity*, Law of Ukraine of 4 July 2002 r., №40–IV. Official Bulletin of Ukraine, no. 31, pp. 145 (in Ukr.).
10. *On Personal Data Protection*, Law of Ukraine from 01.06.2010 № 2297–VI (2010). Official Bulletin of Ukraine, no. 34, pp. 481 (in Ukr.).
11. *Access to Public Information*, Law of Ukraine from 13.01.2011 № 2939–VI (2011). Official Bulletin of Ukraine, no. 32, pp. 314 (in Ukr.).
12. Kravchuk, I.P., Zybareva, O.V. (2017). Prospects for the use of digital technologies in enterprises. *Rozvytok efektyvnykh mekhanizmiv hospodariuvannia ta upravlinnia v konteksti suchasnoi ekonomichnoi teorii. Materialy mizhnarodnoi nauково-praktychnoi konf.* [The development of effective mechanisms of management and administration in the context of current economic theory]. Kyiv, pp.36-40 (in Ukr.).
13. Kravchuk, I.P., Zybareva, O.V. (2015). Actualization the concept of "big data" in the distribution of the information society. *Ekonomika. Upravlinnia. Innovatsii [Economics. Management. Innovation]*, Zhytomyr, no. 1. Available at: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/eui_2015_1_15.pdf (in Ukr.).

